

OPDAGELSESPREJSENDE TIL SØS:

ALLE KAN GØRE SOM OS

De sejler året rundt, men aldrig Jorden rundt, og båden er deres andet hjem kun et stenkast fra lejligheden på københavnske Østerbro. Men de er ikke fanatiske – kun med at sejlads skal være en oplevelse fra start til slut og gerne ad vandveje, som de færreste vælger.

De har holdt sammen i 36 år og sejlet næsten lige så længe. Ikke fra barnsben og Optimistjollestudiet, men siden en studiekammerat inviterede dem begge til at sejle med på en weekentur fra Svendborg.

Dengang ku' det ikke gå hurtigt nok med at sadle Nimbus'en, komme med en godsfærge over bæltet og videre til Svendborg, hvor én dags sejlads var nok til at besejle deres skæbne. Vel hjemme igen meldte Sten med efternavnet Engelstoft sig ind i KAS, Københavns Amatør-Sejlkлуб, for at lære at sejle.

Og det har han og Rie med fødenavnet Rose-

marie Boeck gjort året rundt lige siden. Kun med et afbræk på to år, hvor de boede og arbejdede i Bruxelles.

Efter et år i KAS, meldte de sig i midten af 70'erne ind i sejlklubben ØST og smed 16.000 studielånte kroner efter en kutter, som de havde i 2-3 år. Efter ret kort tid og drømme om en H-båd blev de realiseret sammen med en god ven.

Og fra H-båden gik det slag i slag – via kapsejladsbaner og Nicholson 32 og 35 – til tursejlads og den femte båd i rækken, en Southerly 110 med sænkøl, der skal bringe dem ud på endnu flere unikke ferieture og ind på lavere vand, end de nogensinde har været.

For både Rie og Sten er båden et fristed, hvor de for alvor kan slappe af. Nogle gange kan det næsten ikke gå hurtigt nok med at dreje nøglen om til lejligheden og komme ned om bord. Ja, faktisk kan Sten finde på at suse ned og tage et par timers mentalt pusterum med noget praktisk arbejde efter en arbejdsdag fyldt med teori.

Lysten driver værket

Både Rie og Sten nærmer sig 60 med vindstyrke 12. Men på deres otium-ønskeseddel står ikke noget ønske om at sejle Jorden rundt i andres kølvand. De

vil hellere fortsætte med den slags sejlads, som indtil dato har givet dem oceaner af oplevelser og bragt dem tæt på lokalbefolkningen, hvor de kom frem. I nogle tilfælde som de første danskere nogensinde.

Det var de nemlig, da Berlinmuren røg, og de naturligvis fik lyst til at sejle over i de farvande, der i mange år havde været lukket land. For lystens driver i allerhøjeste grad værket:

– Vi vælger altid efter, hvad vi har lyst til. Og så har vi nok en snert af opdagelsesrejsende i os. Der skal ske noget, og vi skal opleve noget. Vi boede i Bruxelles, da Berlinmuren faldt, og straks tænkte jeg – yes – det her fordobler de steder, hvor vi kan sejle, forklarer Sten.

Og som tænkt så gjort, da de var hjemme igen.

– Så sejlede vi indenom til de baltiske lande. Man kunne

endnu ikke få kort, så folk skæfede sig kopier af gamle russiske søkort, og vi selv kom de over på nogle tyske.

På et tidspunkt sejlede vi ind hvor der bare var en bro og lille hus. Pludselig hejsede mand et stort dansk flag lidt over ad stangen og gik så igen. Efter et stykke tid kom der en dansker ud, trak flaget til tops, hvorefter hun kom ned og bød os velkommen: I er de første danskere, som nogensinde har været her, så I kan blive lige så længe, I vil – gratis.

De var jo ekstremt fattige dengang, så vi brugte alle vores penge oppe hos hende – og hun kvitterede med fabelagtig behandling. Gravede kartofler op og tændte op i saunaen.

Det var en skøn oplevelse, de helt enige om.

– Vi sejler for at opleve nyt ting. Vi tager gerne til Åland

"Trolldand" er en engelsk Southerly 110.

har de stort set været alle steder, som man kan nå i løbet af et par måneder – med undtagelse af Vadehavet.

Så deres næste projekt er at sejle rigtigt i vadehav, hvor de drømmer om at tørre ud og gå ud over mudderet og se på fugle – og sæler – indskyder Rie. Når kølen er oppe, stikker de kun 72 cm, så det giver ny oplevelsesmuligheder.

Kurs med alternativer

Men hvordan planlægger de så deres opdagelsesrejser, og hvor sejler de hen om vinteren?

– Vi er enormt omhyggelige med at forberede os. Jeg sørger altid for at have alternative muligheder lagt ind i GPS'en, så vi kan falde af og søge ind et andet sted, forklarer Sten.

– Forudsætningen for vores sejlads er primært de sikre vejrudsigter, der har gjort det nemmere med tiden. 48-timers udsigterne er ret sikre, og det tidsrum kan man komme langt i. Og når man sejler 24 timer i et hug, når man længere, end hvis man sejler tre gange otte timer, fordi man ikke skal ind og ud flere gange. På den måde udvider man i den grad sit territorium. Så vi kan godt lide at tage et første hug på 24 el. 48 timer.

Desuden skal ens grej være i orden og man skal vide, hvad ►

men i stedet for at slå os ned i Mariehamn sejler vi til det nordlige Åland, hvor der ikke kommer så mange.

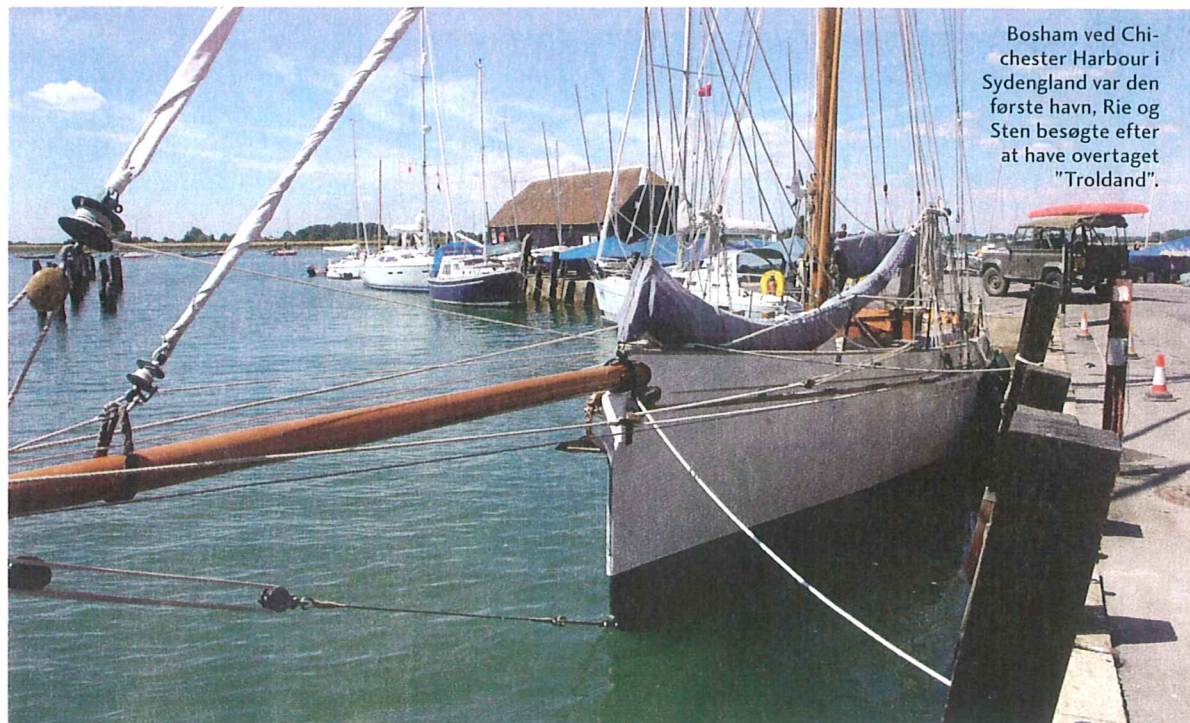
Når man ikke ligger de sædvanlige steder, kommer man også i snak med folk. Som damen i Finland, der sagde, at vi skulle sejle der og derhen – og straks kom med anvisninger, da vi ytrede, at der jo ikke var nogen mærker på kortet, forklarer Sten, som suppleres af Rie:

– Ja, og dengang i Dover, hvor jeg gik op til den lokale frisør for at blive klippet, og fik en herlig fortælling om en øvelse i Royal Lifeboat Institution, som hendes mand var medlem af.

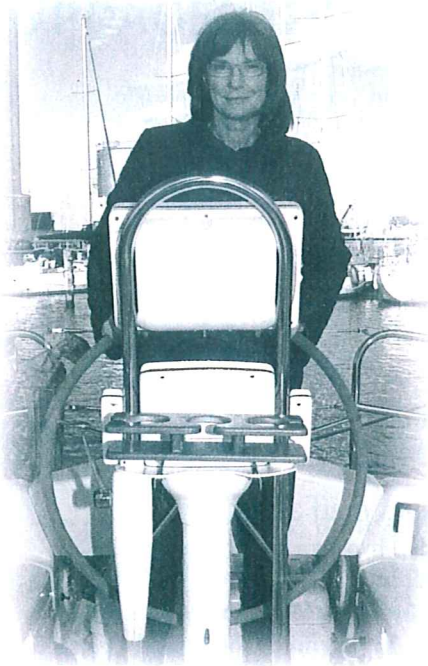
Vi elsker at ligge et sted og komme i snak med de lokale og opleve den store variation, der jo er de europæiske lande imellem, forklarer Sten om de oplevelser, der også har givet dem sejlervenskaber i man-

ge lande. Og endda deres navne indgraveret på samme pokal som den berømte solo-sejler Claire Francis, for netop deres spændende opdagelsesrejse til de baltiske lande.

At opsøge nye steder er i virkeligheden en af de væsentligste årsager til, at de nu har købt en båd med sænkekøl. Som det fremgår af deres mange turbeskrivelser på www.troldand.dk,

Bosham ved Chichester Harbour i Sydengland var den første havn, Rie og Sten besøgte efter at have overtaget "Troldand".

man gør. Men vi har ikke sejlet nogen steder, hvor man ikke kan klare sig med dagssejladser, selvom vi da har taget nætterne til hjælp.

Vi har været tre gange i England og i Frankrig. I Gotland, Sørlandet og på Götakanalen.

Lokalbefolkningen i Kramnitze på Sydlolland forventede vist en grundstødning, da de anløb, men "Trolands" dybgang kan reduceres til 72 cm.

På en tre-ugers sommerferie var vi helt oppe i Agger i H-båden. Og i et hug til Hesnæs. For der skulle ske noget, og vi skiftede vagt hver time.

Det kræver naturligvis hæderligt vejr. I hvert fald når vi skal gøre det, for vi vil ikke lige og krydse i 14-15 sekundmeter. Så vil vi helst være tre, for vi ønsker ikke at stå i den situation, hvor man skal lave et vanskeligt anløb og er så træt, at man begynder at miste sin dømmekraft. At sejle svarer nok til at løbe langrend eller gå i bjerge. Man er meget tæt på naturen og afhængig af, hvad

man selv kan. Man udfordrer sig selv og føler, at man har udrettet noget.

Vi sejler stadig 24-timers sejladser og har sejlet mere end 2000 sømil på den måde. Så inviterer vi venner med og gør et stort nummer ud af turen. Vi vil altid gerne have folk med og har tit haft det. Når bare de kan sejle, så er det ikke noget problem. For vi planlægger aldrig ture, vi ikke selv kan klare – bare os to, forklarer de.

Kun to har de altid været – lige med undtagelse af en periode, hvor de havde en niece boende, og dengang de havde hunde, som kunne skifte køje i søvne, så de altid lå i læ side.

Børn er ikke valgt fra for at sejle. Men den store lyst til at multiplicere deres gener har aldrig været til stede – og som Rie beskriver det med et grin: Havde jeg været en hund, havde man aldrig avlet på mig.

Som så mange andre synes Sten og Rie heller ikke altid, at 3-4 ugers sommerferie rækker til det, de gerne vil nå. Men så slår de en handel af med gode sejler venner:

Lad andre sejle hjem

– Vi har simpelt hen ikke feriedage til så meget andet end at sejle. Og vi vil gerne opleve så meget som muligt uden at stresse. Det har så kunnet lade sig gøre, fordi vi har kunnet aftale med venner, at vi sejlede båden ud, og så kom de og tog turen hjem.

Vi har da taget orlov og haft tre måneders ferie at sejle i. Men det var ikke for at nå rasende langt, men for at have god tid. Det bedste ved at være af sted i tre måneder er at have tid. At give sig tid undervejs.

– Vi var lige ved at gå i fælden og sætte kurs mod Azorerne, indtil en engelsk ven mindede os om, at det var skørt at ræse forbi England, som vi ikke havde besøgt, for at nå nogle øer midt ude i Atlanten.

De er enige om, at de i virkeligheden er mageligt anlagte og ikke har noget som helst behov

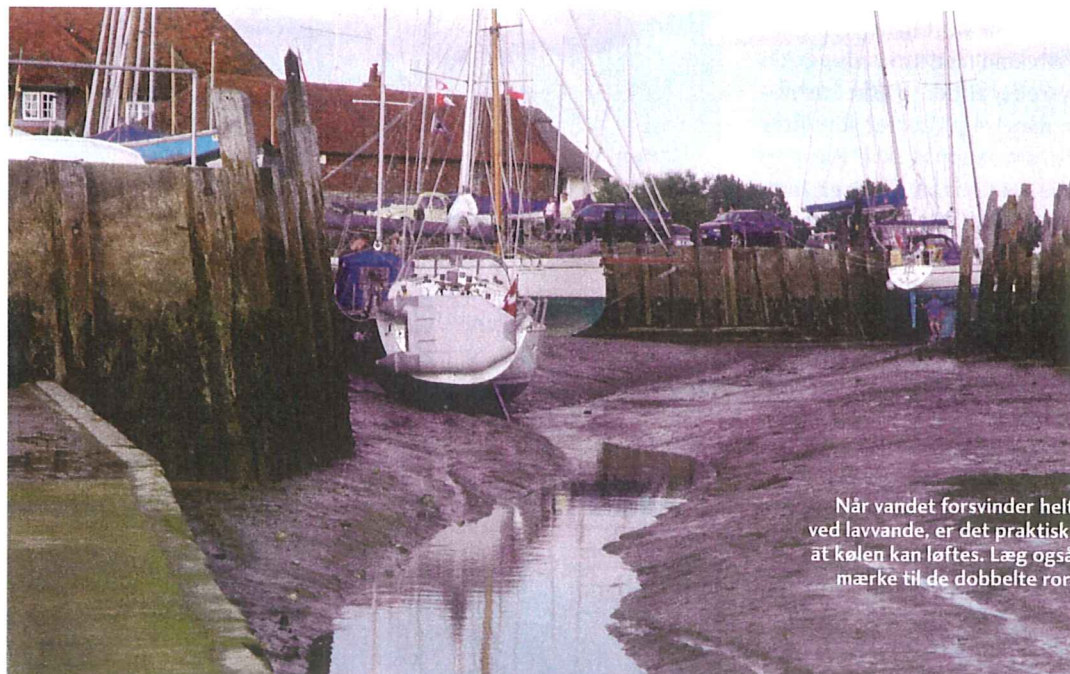
for at demonstrere over for andre eller sig selv, hvad de kan. Vel sejler de om vinteren, men ikke for enhver pris, for lyst skal som nævnt drive værket.

– Om vinteren sejler vi i Sten og Rie det. Ellers er det først og fremmest Hven, hvor der ikke er øje uden for sæsonen. Om sommeren er der jo helt utåleligt. Vi sætter meget pris på Vigh og Klagshamn, hvor man kan gå nogle rigtig gode ture.

Og så synes jeg, at det er en stor tilfredsstillende at gøre noget med mine hænder, frem for altid at sidde og skrive noget verdensfjernt noget, forklarer Sten med et smil på læben. En bekræftelse af, at der sandsynligvis også er noget at gøre ved en ny båd. Som fx at lægge teak i cockpittet.

– Fordelen ved at kunne sejle året rundt er også, at vi kan tillade os at tage båden på land en uge i løbet af sommeren for at ordne de ting, som andre gør og gør om foråret, hvor det kan være bidende koldt, forklarer Sten og giver endnu en af mange erfaringer videre, som han også deler ud af på www.troidand.dk

ALLE KAN GØRE SOM OS

Når vandet forsvinder helt ved lavvande, er det praktisk, at kølen kan løftes. Læg også mærke til de dobbelte rør.